

Elias - Nummer fjorten

Den profetiske parallel: Fra Milleritterne til Future for America i Elias' ånd

Jeff Pippenger

2023-10-21

Ved endens tid i 1798 blev det profetiske budskab om Ulai-floden i Daniels bog kapitel otte og ni afsejlet, og William Miller blev oprejst i Elias' ånd og kraft til at forkynde nærheden af Guds dom.

„Det blev givet William Miller og hans medarbejdere at forkynde advarslen i Amerika. Dette land blev centrum for den store adventbevægelse. Det var her, profetien om den første engels budskab fik sin mest direkte opfyldelse. Millers og hans medarbejders skrifter blev bragt til fjerne lande. Overalt i hele verden, hvor missionærer var trængt frem, blev de glædelige tidender om Kristi snare genkomst udsendt. Vidt og bredt udbredtes det evige evangeliums budskab: 'Frygt Gud og giv ham ære; for hans doms time er kommet.'” The Great Controversy, 368.

Ved endetiden i 1989 blev det profetiske budskab om Hiddekel-floden i Daniels Bog kapitel ti til tolv forseglet op, og Future for America blev oprejst i Elias' ånd og kraft for at forkynde nærheden af Guds dom.

Milleritterne forkyndte dommens begyndelse, og Future for America forkynner dommens afslutning. Milleritternes profetiske ramme var de to ødelæggende magter: hedenskabet, efterfulgt af pavedømmet. Future for Americas profetiske ramme er de tre ødelæggende magter: hedenskabet, efterfulgt af pavedømmet og dernæst frafaldent protestantisme.

Milleritterne begyndte som filadelfiere og overgik til laodikeere. Future for America begyndte som laodikeere og overgår til filadelfiere. Overgangen fra Filadelfia til Laodikea for milleritterne stod i forbindelse med Elias' død og hans budskab om Moses' ed. Future for Americas overgang står i forbindelse med Elias' og Moses' død og opstandelse i Åbenbaringen 11.

Ved dommens begyndelse i 1844 havde milleritterne fuldført Elias' gerning på Karmels bjerg. Ved dommens afslutning, ved søndagsloven, vil bevægelsen Future for America have fuldført Elias' gerning på Karmels bjerg. I milleritternes historie blev de tre vejskel i profetien om de femogtres år, som identificeres i Esajas kapitel syv, vers otte, gentaget, idet to nationer blev forenet som én nation for at oprette det protestantiske horn på jorddyret i Åbenbaringen tretten. I Future for Americas historie gentages de tre vejskel i de samme femogtres år, når to nationer kommer sammen for at danne republikanismens horn, som taler som en drage.

Det første af disse tre vejmærker i Future for Americas profetiske historie var endetiden i 1989. Det andet var den 11. september 2001, og det tredje vil være den snart kommende søndagslov. I milleritternes historie var rækkefølgen af de vejmærker, der identificeres i Esajas syv, omvendt i forhold til rækkefølgen af vejmærker i Esajas' historie. I Future for Americas historie stemmer rækkefølgen overens med den første henvisning til de femogtres år, skønt der ved afslutningen ikke længere findes noget tidselement. Siden den 22. oktober 1844 har enhver anvendelse af profetisk

tid været et satanisk bedrag.

Den profetiske begrundelse for at fastholde rækkefølgen af de tre waymarks, således som de fremstilles i Esajas syv, i modsætning til deres omvendte rækkefølge i den milleritiske historie, bygger delvis på princippet om den første omtale. Rækkefølgen af de femogtres år omtales første gang i Esajas syv, og selv om elementet af de femogtres års tid ikke længere er til stede, når den endelige opfyldelse af den profetiske historie, som er fremstillet ved disse år, finder sted i bevægelsen ved enden, identificeres de tre waymarks stadig, og de bevarer rækkefølgen som i Esajas' historie.

En anden begrundelse for at bevare den første rækkefølge af vejmarkeringerne er sammenhængen med den milleritiske historie, hvor de femogtres år blev opfyldt, og den kontinuitet, som den milleritiske bevægelse har med Future for America-bevægelsen. Den milleritiske historie var begyndelsen, og Future for America er afslutningen.

Milleritternes bevægelse ophørte i 1863, da Syvendedags Adventistkirken, juridisk organiseret, blev grundlagt. På det tidspunkt blev Elias-budbringeren, som var kommet ved endetiden i 1798, da synet om floden Ulai blev åbnet, bragt til tavshed og forseglet. I 1989, ved endetiden, da synet om floden Hiddekel blev åbnet, vendte Elias-budbringeren tilbage.

En tredje begrundelse for at bevare den oprindelige rækkefølge af vejmærker findes i den profetiske linje, som omhandler jorddyret og dets to horn. I den milleritiske historie blev to nationer forenet for at danne protestantismens horn. I Future for Americas historie vil de to horn, det frafaldne protestantismes og det frafaldne republikanismes, blive forenet for at danne den ene nation, som er et „billede af“ og også et „billede til“ dyret. De to nationer, som i afslutningshistorien kommer sammen for at danne det ene horn af kirke og stat, når denne opfyldelse ved søndagsloven.

Når dyrets billede er fuldt udviklet, bevidnes dets fuldendelse ved dets evne til at få søndagsloven vedtaget. Udviklingen af dette billede er en proces over tid, men dyrets mærke er et tidspunkt. Tiden for udviklingen af billedet fremstilles ved de seksogfyre år, hvori templet blev opført fra 1798 til 1844. Det republikanske horn opfører et religionspolitisk tempel i den tidsperiode, hvor dyrets billede er under udvikling.

Udviklingen af dyrets billede begyndte profetisk den 11. september 2001. Den krise markerede Patriot Act's fremkomst, hvilket markerede forandringen i den forfatningsmæssige ret fra den engelske rets grundsætning til den romerske rets grundsætning. Engelsk ret bygger på princippet om, at et menneske er uskyldigt, indtil dets skyld er bevist, og romersk ret bygger på princippet om, at et menneske er skyldigt, indtil dets uskyld er bevist.

Det politiske tempel, som opføres fra den 11. september 2001 indtil søndagsloven, illustreres også ved dannelsen af dyrets billede. Profetisk tid er ikke længere anvendelig, så de seksogfyre år, hvori protestantismens horn opførte det åndelige tempel, illustrerer en periode, ikke et tidspunkt, hvor republikanismens horn rejser sit religiøst-politiske tempel.

De tre primære begrundelser for at anvende den samme rækkefølge af de tre vejmærker for de femogtres år, som er fremstillet i Esajas syv, er: for det første reglen om første omtale; 742 f.Kr., 723 f.Kr. og 677 f.Kr., altså nitten år efterfulgt af seksogfyrre år. I millerithistorien var det omvendt: 1798, 1844 og 1863, altså seksogfyrre år efterfulgt af nitten år.

Den anden begrundelse er kontinuiteten i budskabet om Elias' rolle og gerning. Elias trådte frem ved endens tid i 1798, da Daniels Bog blev åbnet (Daniel 8:14), og kom dernæst til striden på Karmels bjerg fra 1840 til 1844, hvorefter han i 1863 igen blev beseglet sammen med sædvane- og traditionsteologien. Elias trådte atter frem ved endens tid i 1989, da Daniels Bog blev åbnet. Han rejste profetisk frem til den 11. september 2001, hvor striden på Karmels bjerg begynder, for først at ende ved den snart kommende søndagslov. Kontinuiteten i Elias' rolle og gerning understøtter rækkefølgen af de landemærker, der identificeres i Esajas syv.

Konteksten for jorddyrets to horn viser, at begge horn overgår fra to magter til én, den ene i begyndelsen og den anden ved afslutningen af det sjette rige i Bibelens profeti. Når de to stykker træ fra enten begyndelsen eller afslutningen samles og føjes sammen som ét folk, fremstilles de som byggende enten et åndeligt tempel i begyndelsen eller et religionspolitisk åndeligt tempel ved enden. Det forfalskede tempel er et billede på det pavelige tempel, hvor paven sidder i Guds tempel og udråber sig selv til at være Gud.

Når De Forenede Stater ved søndagsloven taler som en drage, vil de opfylde netop dette billede, for de vil have opført et falsk tempel, hvor kirke og stat er forenet til én stav, og kirken vil have kontrollen over forholdet.

I Esajas syv tog profeten Esajas sin søn med for at forkynde budskabet for kong Akaz ved ledningen til den øvre dam, ved valkerens mark.

Da sagde Herren til Esajas: Gå nu ud for at møde Akaz, du og din søn Shearjashub, ved enden af ledningen fra den øvre dam på vejen til valkerens mark. Esajas 7:3.

Ordet „Shearjashub“ betyder „en rest skal vende tilbage“. Resten af milleritternes begyndelsesbevægelse vendte tilbage i Future for America-bevægelsen i 1989. Esajas og hans søn repræsenterer en begyndelse og en afslutning gennem deres forhold som far og søn. De formidler Elias' ånd, som skulle vende fædrenes hjerter til børnene og børnenes hjerter til fædrene. Esajas forkyndte et Elias-budskab for den ugudelige konge Akaz. Blandt andre ugudelige handlinger er Akaz kendt for at have lukket helligdomstjenesterne ned og opført en kopi af et assyrisk tempel i deres sted.

Ahas var tyve år gammel, da han blev konge, og han regerede seksten år i Jerusalem; og han gjorde ikke, hvad der var ret i Herren hans Guds øjne, sådan som hans fader David. Men han vandrede på Israels kongers vej; ja, han lod også sin søn gå gennem ilden efter de vederstyggeligheder hos de hedningefolk, som Herren havde fordrevet for Israels børn. Og han ofrede og tændte røgelse på offerhøjene og på bakkerne og under hvert grønt træ. Da drog Rezin, Syriens konge, og Pekah, Remaljas søn, Israels konge, op mod Jerusalem for at føre krig; og de belejrede Ahas, men kunne ikke overvinde ham. På den tid vandt Rezin, Syriens konge, Elat tilbage til Syrien og drev jøderne ud af Elat; og syrerne kom til Elat og boede der

indtil denne dag. Så sendte Ahas sendebud til Tiglat-Pileser, Assyriens konge, og sagde: Jeg er din tjener og din søn; drag op og frels mig af Syriens konges hånd og af Israels konges hånd, som rejser sig imod mig. Og Ahas tog det sølv og guld, som fandtes i Herrens hus og i skattene i kongens hus, og sendte det som gave til Assyriens konge. Og Assyriens konge hørte på ham; for Assyriens konge drog op mod Damaskus og indtog det og bortførte dets indbyggere til Kir og dræbte Rezin. Og kong Ahas drog til Damaskus for at møde Tiglat-Pileser, Assyriens konge, og så et alter, som var i Damaskus; og kong Ahas sendte til præsten Urija alterets udseende og dets mønster, ganske efter hele dets udførelse. Og præsten Urija byggede et alter ganske efter alt det, kong Ahas havde sendt fra Damaskus; således gjorde præsten Urija det færdigt, før kong Ahas kom fra Damaskus. Og da kongen kom fra Damaskus, så kongen alteret; og kongen trådte hen til alteret og ofrede på det. Og han brændte sit brændoffer og sit afgrødeoffer og udgød sit drikoffer og stænkede blodet af sine takofre på alteret. Også bronzealteret, som stod for Herrens åsyn, flyttede han fra forsiden af huset, fra stedet mellem alteret og Herrens hus, og satte det på nordsiden af alteret. Og kong Ahas bød præsten Urija og sagde: På det store alter skal du brænde morgenbrændofferet og aftenens afgrødeoffer og kongens brændoffer og hans afgrødeoffer tillige med hele landets folks brændoffer og deres afgrødeofre og deres drikofre; og du skal stænke alt blodet af brændofferet på det og alt blodet af slagtofferet; men bronzealteret skal være for mig til at søge råd ved. Således gjorde præsten Urija ganske efter alt det, kong Ahas havde befalet. Og kong Ahas skar kanterne af understellene og fjernede karrene fra dem; og havet tog han ned fra bronzeoksene, som var under det, og satte det på et stengulv. Og sabbatsoverdækningen, som de havde bygget i huset, og kongens ydre indgang forandrede han ved Herrens hus for Assyriens konges skyld. 2 Kong. 16:2–18.

Assyriens konge repræsenterer nordens konge, som er et symbol på pavedømmet. Den ugudelige konge Akaz var Judas bogstavelige leder, det bogstavelige herlige land. Da Esajas og hans søn mødtes med ham ved ledningen fra den øvre dam ved valkerens mark med budskabet om, at en rest skulle vende tilbage, befandt den ugudelige konge sig i krisen under en borgerkrig mellem nord og syd. I denne krise forkastede han det budskab, som Gud tilbød gennem profeten Esajas, og rakte ud til den bogstavelige nordens konge for at få beskyttelse.

Rammen om Esajas syv fremstiller en leder i det åndelige herlige land, som i en tid med borgerkrig rækker ud til pavedømmet for at indgå en alliance, i stedet for at række ud til Gud. Akaz' oprør mod Gud fremstilles ved, at han besøger nordens konge og laver et mønster af templet for nordens konges gud og sender mønstret af templet til ypperstepræsten i Jerusalem, som derpå opførte en kopi af det forfalskede tempel på den hellige grund i Guds helligdom. Den onde kong Akaz repræsenterer staten, og ypperstepræstens medvirken repræsenterer en forening af kirke og stat.

Dette bogstavelige oprør repræsenterer oprøret hos lederen af det åndelige herlige land, som efterligner pavedømmets (nordens konges) gudstjenesteordning og lukker ned for den sande tilbedelse i Guds helligdom. Akaz' oprør repræsenterer lederskabet i De Forenede Stater, som opfører et falsk tempel i det herlige land, en kopi af nordens konges tempel.

Den profetiske sammenhæng i Esajas syv repræsenterer jorddyrets første femogtres år og mere direkte jorddyrets afsluttende periode. Der er megen oplysning at hente i den profetiske

sammenhæng i Esajas syv, men på dette punkt anvender vi ganske enkelt det princip, at Kristus illustrerer enden på en ting ved begyndelsen på en ting. Vi foretager her denne anvendelse, ikke så meget for at trænge dybt ind i følgerne af den historiske sammenhæng i Esajas syv. Vi fastslår, at når det frafaldne republikanismes horn forenes med det frafaldne protestantismes horn, er det en fremstilling af opførelsen af et forfalsket tempel.

Opførelsen af det forfalskede tempel, som er udformet efter kongen i nordens tempel, repræsenterer den historie, hvor dyrets billede bliver dannet, og det er den store prøve for Guds folk, ved hvilken deres evige skæbne vil blive afgjort.

Herren har tydeligt vist mig, at dyrets billede vil blive oprettet, før nådetiden afsluttes; for det skal være den store prøve for Guds folk, hvorved deres evige skæbne vil blive afgjort.

„Dette er den prøve, som Guds folk må gennemgå, før de bliver beseglet. Alle, som har bevist deres troskab mod Gud ved at holde hans lov og ved at nægte at antage en falsk sabbat, vil stille sig under Herren Gud Jehovas banner og vil modtage den levende Guds segl. De, som opgiver sandheden af himmelsk oprindelse og antager søndagssabbatten, vil modtage dyrets mærke.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, bind 7, s. 976.

Syvendedagsadventister, som er det laodikeiske „Guds folk“, har en „stor prøve“, som finder sted, før nådetiden afsluttes. Det er „prøven“, de må bestå, „før de bliver beseglet“. Guds segl og nådetidens afslutning finder sted ved søndagsloven. Dyrets billedes dannelse finder sted i en periode, som fører frem til og kulminerer ved søndagsloven. Dyrets billede og dets dannelse er en sandhed, som vil afgøre vor evige skæbne. Dannelsen af dette billede er blevet illustreret som sammenføjningen af to stokke for at gøre dem til én nation. Sammenføjningen af de to stokke finder sted ved begyndelsen af De Forenede Staters historie og dernæst igen ved dens afslutning. To stokke blev sammenføjet i begyndelsen for at etablere det protestantiske horn, og to stokke sammenføjes ved enden for at etablere det republikanske horn.

I begyndelseshistorien fra 1798 til 1844 blev det protestantiske horns tempel oprejst. Nitten år senere talte det republikanske horns første republikanske præsident som et lam, og dermed begyndte han processen med at frigøre slaverne, men det kostede ham livet. Guds Lam døde på korset for at frigøre menneskeheden fra syndens slaveri, men det kostede ham livet. Korset er frigørelsesproklamationen. I den historie, hvor det republikanske horn frigjorde slaverne, forkastede det protestantiske horn profetien om slaveri. I søndagslovens historie, når det republikanske horn genopretter åndeligt slaveri, vil det protestantiske horn forkynde det budskab, der sætter fangerne fri.

Den sidste præsident for jorddyrets republikanske horn vil tale som en drage, og når han gør det, vil det sande protestantiske horn blive løftet op som et banner. Dette er forbilledliggjort i de to horn på det bogstavelige og åndelige medo-persiske imperium. Det bogstavelige medo-persiske imperium var det andet rige i Bibelens profeti, og det sjette rige i Bibelens profeti er det åndelige medo-persiske imperium. I Daniels bog havde Medo-Persiens vædder to horn, ligesom De Forenede Stater, men det andet horn kom op sidst.

Så løftede jeg mine øjne og så, og se, foran floden stod en vædder, som havde to horn; og de to horn var høje, men det ene var højere end det andet, og det højeste kom frem sidst. Daniel 8,3.

I jorddyrets og dets to horns profetiske historie blev det protestantiske horn først identificeret, men i stedet for at stige op og fuldende værket trak det sig tilbage til den laodikeiske blindheds ørken. I den historie, hvor det republikanske horn taler som en drage og vedtager den snart kommende søndagslov, vil det sande protestantiske horn endelig blive løftet op som et banner. Kun de laodikeiske syvendedagsadventister, som erkender den prøve, der er fremstillet ved dyrets billedes dannelse, vil modtage Guds segl, når nådetiden lukkes. Det budskab, der identificerer denne prøveproces, bliver nu forseglet op for alle, som ønsker at drage nytte deraf.

Og Elias trådte frem for hele folket og sagde: Hvor længe vil I halte til begge sider? Hvis Herren er Gud, så følg ham; men hvis Ba'al, så følg ham. Og folket svarede ham ikke et ord. 1 Kong. 18,21.